

רסיסים בקערת הכסף

מי שחושב שכבר סופרו כל הזכרונות וכל העלילות על מלחמת ששת הימים, פשוט לא ראה את כל תיני המוספים לראש השנה. בהם ספר כמעט כל איש בארץ כמה דב רים מעניינים מראשית חודש יוני זכות ה' בכורה היחה, כמובן, לנשיא המדינה, זלמן שזר. הוא גילה כי הוא מחזיק בקערת כסף, המוצבת דרך קבע על איצטבה ליד שולחן העבודה שלו, בה הוא שם את רסיסי הפגזים שהוא ליקט על גג ביתו בימי של הפגזה על ירושלים. יש לו גם הוכחה כי ההפגזה על בית הנשיא לא הייתה מיקרית אלא מכונית. כי בעיצומה של ההפגזה הודיע רדיו קאהיר שבית נשיא ישראל הופגז וכי הנשיא נפצע. כולם יודעים שהחצי של הידיעה הנצטת לא נכון ומי שלא ברור לו שהחצי השני של הידיעה הזאת לא נכון רק צריך לזכור כיצד בא הנשיא, מייד אחרי כניסת הכותל, אל הכותל כשהוא חבוש קובעי-פלדה. אבל הקשר של הנשיא אל ה' כותל הוא הרבה יותר יסודי. כי היה זה הכותל שסיפק לנשיא, לפני 57 שנים, עת ביקר לידו לראשונה, את הנושא למאמרו הראשון בעברית. ומי פירסם את המאמר, בעיתונו אחדות, אם לא אחד בשם 'יצחק בן-יצחק, שזכה גם הוא להיות נשיא יש ראל. ואם כבר מזכירים כל מיני חברים, כדאי גם לגלות סוד צבאי. כאשר סגן ה' רמסכיל, אלוף חיים בר-לב, רצה בימי המלחמה לדבר עם אלוף פיקוד צפון, דדו אלעזר, לא דיבר בצופן, אלא בלשון גלויה. זה ודאי שיגע את קציני המודיעין הערביים, במידה והצלחיתו להאזין לשיחה. הם לא יכלו לפענח מילה אחת, כי שני ה' אלופים דיברו ביניהם בשפת אימם, הלשון הסרבית, כפי שהיא מדוברת בעיר מולדתם, זאגרב. בה היו שניהם חברי קן השומר-הצעיר המקומי, לפני איזה שלושים שנה. זכרונות אחרים היו לשרי הממשלה על ישיבת הממשלה בה הוחלט על כיבוש העיר העתיקה. איזה משקה הרים שר-התותח ה' דדו זרח ורהפטינג כאשר הוחלט ב' חיוב? כוס מיץ אשכוליות! אחת ה' פלוגות שהשתתפו בכיבוש היחה של ה' משורר חיים גורי. כמה מאנשי הפלוגה נהרגו, אבל מעשה נס. ניצלה הכלכלה ה' תיאורית של ישראל בכל זאת. כי פלוגה של גורי שרתו שלושת הפרופטורים הבכירים לככללה של האוניברסיטה העברית, דדו פטינקין, חיים ברקאי ויפסן דדו ייטן. סוד אחר על מלחמת ששת הימים גילה אהרון בקר. הוא מזכיר ההסתדרות, כי אם מנהל החברא קדישא בתל-אביב, ש' יש לו ביוק אותו השם. הנפגע העיקרי בהפגזת תל-אביב מהתותחים ארוכי הטווח שהוצבו בקלקיליה היה בית-הקברות ב' קריית-שאול; ניווקו בו 150 מצבות.

דין

ומיפקד האוכלוסין

מרדכי אלקיים, מי שהיה מושלה ה' צבאי של ירוחו, גילה כי זאת לא הפעם ה' ראשונה שהוא מושל. היה לו תפקיד זה לפני עשר שנים בענה ואז גילה לו ראש העיר של אותם ימים כי הוא ניהל חשבון מדויק כמה עלו לו שמונה שנות כיבוש מצרי. בדיוק 14 אלף לירות מצריות, אותן הוציא על כיסוי חשבונות החייטים, הסנדל' רים והקצבים של הקצונה המצרית הבכירה בעיר, שנרשמו כולם לחובתו של ראש-העיר המיסכן. על מתנה כספית בסדר גודל אחר סופר גם כן השבוע. זאת היא תרומתו של ח'כ חרות ואיל הספנות, עורר-הדין ה' תל-אביב יעקב בר-ידור. רק כעשוי נת' גלה כי מייד עם תום מלחמת ששת הימים העביר סך של 100 אלף לירות לעיריית ירושלים — לשם ריפוף הרחבה שלפני ה' כותל. ואיזה דאגות יש לדדו בן גוריון עוד, אחרי שהוא הצליח לא רב בחיסול איחוד רפ"י—מפא"י התעניינות ב' מיבנה הגולגולת של אורחיו. אצל אחד ה' מכברים אחת בראש השנה, יוצא תוניסיה, העיר כי לרוב יהודי תוניסיה יש מיבנה גולגולת מיוחד במינו וכי ייתכן ודבר זה קשור לחניבעל. והואיל והחניבעל היה קשור פעם בפעילם, עימם עבר את האלפים לכיוון רומא. הרי זה, ללא ספק, דוגמה טיפוסית לקשר שבין הפיל והבעייה היח' דת. ולמה חיכה משה דדו כל ה' זמן? ליום בו ייערך מיפקד האוכלוסין ב' מיורח ירושלים. כי ביום הזה הוטל עוצר

זאת לא מסיכת-גז! זה לא, כולקס-וואגן! זאת עיסקה שונה

והתעשייה לצמצם את כובא הבשר מארגנטינה ולנסות לרכוש בשר ממדינות מערב אירופה. במיוחד היו אנשי משרד המזון חר והתעשייה מ' עזיניים לרכוש בשר בגרמניה, שכן הם הרגו שו חוכה ג'מל-מנית כלפי ה' גרמנים הקונים בישראל בסכרי מים גדולים ב' הרבה משקונה ישראל בגרמניה.

בארבעת החודשים הראשונים של 1967 ייבאה ישראל מגרמניה מוצרים בסכום של 17,691,000 דולאר וייצאה לה סחורות ב' שווי של 24,853,000 דולאר. אך מחיר הבשר הגרמני הוא יקר ביותר. בעוד שטון בשר ארגנטיני עולה 500 דולאר, עולה טון בשר גרמני 1300 דולאר. על מנת להשוות את מחיר הבשר המקומי למחיר הבשר הארגנטיני מעניקה ממשלת גרמניה סובסידיה למגדלי הבקר שלה בסעור של 800 דולאר לטון.

כאשר הגיעה לגרמניה הבקשה הישראלית לרכישת בשר בכמות של כ-8000 טון לשנה, סברו הגרמנים כי ישראל נתונה במצוקה לכרישת בשר לצרכיה, והסכימו עקרונית למכור לה בשר גרמני במחיר הבשר ה' ארגנטיני.

כלומר, על כל קילו בשר שיאכל האזרח הישראלי תשלם ממשלת גרמניה (דרך הסוכסידיה לחקל-איה) 2.40 ל"י.

בשלב מסוים של המשא והמתן רצו שני הצדדים לצאת ממנו, אולם העניינים התגלגלו כבר בכוח עצמם. הגרמנים יהיו בטוחים שהם עוזרים לישראל. ישראל משוכנעת שהיא מסייעת ליצוא הגרמני. וכך נמצא ההסכם בשלב בו הוא מצפה רק לאישורה הסופי של ממשלת גרמניה.

מעולה, ולא יקר

משרד המסחר והתעשייה הישראלי אינו מוכן עדיין להודות בהסכם לרכישת הבשר הגרמני.

מתוך שיקולים מסחריים אנו משתדלים להרחיב את אפשרויות קניית הבשר של ישראל, הסביר אליהו עסיה, דובר משרד המסחר והתעשייה. איננו מנהלים משא ו' מתן עם גרמניה בלבד. המשא ומתן מתנהל עם קבוצה של ספקים מכמה ארצות השוק האירופאי — צרפת, איטליה, גרמניה וגם דנמרק שהיא בשוק האירופאי. הבשר ה' אירופאי יודע כבשר מעולה ביותר הוא לא זאת אף אחד לא היה מחוייב לקנות בשר גרמני נגד רצונו. הקצב יודע להבדיל בין בשר מארגנטינה לבין בשר מיוגוסלביה. הוא ידע גם להכיר את הבשר הגרמני. אם הקצב לא ירמה את הקלוח הוא לא יהיה מחוייב לאכול בשר גרמני.

ההסתגרות הראשונה מיבוא הבשר הגרמני לישראל התעוררה מצידו של הרב ה' מעופף, הרב יוסף אפרתי, ראש מחלקת הכשרות של הרבנות הראשית בישראל, במתיימסות על השותפים ומשגיחי הכשרות את הבשר המיועד לישראל.

אפרתי התנגד לרעיון: "לא אשלח שותפים מישראל לבתי-מטבחים בגרמניה!" אולם בעקבות פעולת ריכוך נשי ברה הולנדית ועתה אין עוד כל מניעה למשלוח של שותפים ו' משגיחי כשרות לבתי-מטבחים גרמניים.

כך נראה שפרשה שעוד לפני זמן לא רב עשויה הייתה להסתיי את הרוחות בישראל, תתקבל, כנראה בהשלמה על-ידי הציבור.

תישמע פה ושם זעקה של נציגי אירגונים של נפגעי הנאצים. ישראל אמנם מוצפת סחורות גרמניות בכל תחומי החיים. אולם כל מוצר תעשייתי או מסחרי גרמני ניתן לזיהוי. האיש החש רתיעה מפני שימוש במוצר גרמני יכול לבחור לעצמו לא לקנות מכונית פולקסוואגן ולקנות תחתיה דופין או פיאט. באטלני יהיה לו קשה להכריז בין בשר גרמני לבין בשר ארי-גנטיני.

עובדה זו נותנת מקום למחאה. אבל משרד המסחר והתעשייה המנהל את המשא ומתן עם גרמניה אינו נבהל ממנה. הוא מתייחס אל רכישת הבשר הגרמני כאל עיסקה מסחרית רגילה ללא כל מעצורים.

סוכרית רגילה ללא כל מעצורים. וכיצד הגיעו האחרים לאספקת הבשר לאזרחי ישראל לקניית הבשר הגרמני? מאחרי פרשה זו מסתתרת אי הכנה הדרת אחת גדולה.

ישראל מיבאת מדי שנה כ-35 אלף טון בשר קפוא ממוקרות שונות. ארגנטינה, ספק הבשר הגדול ביותר ב' עולם, היא גם ספק הבשר העיקרי של יש

אם זה היה קורה לפני עשר שנים היה הדבר מסתיים במהומות-דמים ברחובות. אם זה היה מתרחש לפני חמש שנים — היה הדבר עלול להפיל את ה' ממשלה. ואילו היה הדבר מתחולל אפילו לפני שנה, עדיין היה גורם לשערוריה ציבורית. אבל מלחמת ששת הימים, ששברה הרבה מוסכמות בדעת הקהל הישראלית, חיסלה כנראה גם את אחרוני המעצורים הרגשיים כלפי הידוק הקשרים עם גרמניה.

גרמניה המערבית, שהתייצבה במלחמה האחרונה בגדו לצד ישראלי במאבק המדיני, שלחה לישראלי מסכות-גז, כסף — שוב אינה מוקצה מחמת מיאוס גם כשהדבר נוגע לקשר ישיר בו משמעות אסוציאטיבית ורגשית קיצונית:

מחר, יאכלו אזרחי ישראל בשר גרמני! בעוד זמן קצר, כאשר יסתיים המשא ומתן שמהלה ממשלת ישראל עם ממשלת גרמניה המערבית יצאו לגרמניה שותפים ומשגיחי-כשרות ישראליים, כאטליוני תל-אביב יימכרו בשר בקר גרמני, ורובות ניצוליה-השאה ושרידי מחנות-הריכוז יאכלו בשר שנשחט ונוקר בבתי-מטבחים גרמניים.

יקר, אבל כדאי תכן שכאשר יגיעו המשלוחים הראשונים של הבשר הגרמני לישראל

מחר תאכל בשר גרמני

ראל. 75% מהבשר המיובא לישראל מגיע מארצות דרום אמריקה. שאר 25% מיובאים מארצות אירופה המזרחית. לישראל לא כדאי מבחינה מסחרית סוהרה לקנות בשר בארצות אירופה המזרחית. מחירו של הבשר ביוגוסלביה, פולין, ה' נגריה ורומניה יקר ב' 30% ממחיר הבשר הדרום-אמריקאי. מדינות אלה של הגוש המזרחי מיבאות בעצמן את הבשר הזול מדרום-אמריקה לצריכה פנימית. מיצאות את הבשר שלהן במחיר יקר לארצות כמו יש ראל, הקשורות עמן בהסכמי סחר חליפין.

ומשגיחי-כשרות ישראליים, כאטליוני תל-אביב יימכרו בשר בקר גרמני, ורובות ניצוליה-השאה ושרידי מחנות-הריכוז יאכלו בשר שנשחט ונוקר בבתי-מטבחים גרמניים.

יקר, אבל כדאי

תכן שכאשר יגיעו המשלוחים הראשונים של הבשר הגרמני לישראל

לא אינכת

היתה התשובה ה' אפשרות של צריכת בשר גרמני כאשר נערך מיסאל'בזק באטלניו תל-אביב כשרים

צריכת הבשר של האזרח הישראלי היא הנמוכות ביותר בעולם. בעוד ש' אזרח אירופאי ממוצע צורך כ-70 קילו בשר לשנה ואזרח ארגנטיני 130 קילו, צורך האזרח הישראלי רק 12 קילו לשנה.

וזה מייד להרחיב מים בדוד-ענק אך הודיע כי לפני שהוא יורה להטיל את שלושתם לדוד הוא מוכן למלא לכל אחד מהם מיש' אלה אחרונה.

הצרפתי ביקש בקבוקיין; האנגלי רשות להתפלל והישראלי פנה אל ראש-השבט ו' ביקש ממנו שיעניק לו בעיטה בישבן. הצר' פתי קיבל בקבוקיין; האנגלי הורשה להת' פל ולבסוף ניגש ראש-השבט אל הישראלי

על העיר, כולל מוזיאון רוקפלר. ולזה ב' דיוק היה דיון זקוק. כי הוא תיכף ניצל את ההזדמנות לשוטט לבדו משך שעות ארוכות במקום, כדי לבחון בשקט את המימצאים.

בדיחת השבוע אנגלי, צרפתי וישראלי נתפשו על-ידי שבט אוכלי-אדם באפריקה. ראש השבט צי'

והעניק לו בעיטה הגונה בישבן. מעוצמת הבעיטה עף הישראלי קדימה ואז הסתובב לפתע, שלף אקדה, ירה בראש-ה' שבט והרגו. השלושה ניצלו את המהומה שקמה ונמלטו מן המקום. כשהגיעו למקום מבטחים פנו הצרפתי והאנגלי אל הישראלי בתמיכה: "בשביל מה היית צריך את הבעי' טה בישבן?" השבי הישראלי: "לא רציתי שתחשבו אותי לסתם תוקפן!"